

Avortul campylobacterian la ovine

Descriere imagine:

Zi de sarbatoare pentru crescatorii de la Asociatia

„Ovitim-Miorita”, care au de-acum propria lor expozi

Avortul campylobacterian sau campylobacterioza ovina este o boala infectioasa produsa de *Campylobacter fetus* subspecia *fetus*, care se manifesta clinic prin avorturi si fatari de produse neviabili.

Diagnosticul de boala se suspicioneaza în baza datelor epidemiologice si anatomoclinice, confirmarea realizându-se prin examen de laborator.

Caracterele epidemiologice

Boala a fost semnalata la ovine si caprine. Ovinele sanatoase sunt purtatoare de **C. fetus** subspecia *fetus*, într-o anumita proportie, în tubul digestiv. Bacteriile eliminate prin fecale de animalele purtatoare asimptomatic sunt preluate pe cale orala de animalele încă necontaminate, care devin astfel, la rândul lor, purtatoare de germeni.

Berbecii, ca si oile, poarta germenul în tubul digestiv, nu pe mucoasa aparatului genital. Din aceasta cauza, boala la ovine nu se transmite prin monta, deci nu este o boala venerica. Ea apare prin autoinfecție, în urma interventiei unor factori de stres, debilitanti.

Morbiditatea în cazul infestarii cu aceasta boala intervine, în mod obisnuit, în proportie de 20-25 la suta, dar poate sa ajunga si la 50-60 la suta.

Tabloul clinic al bolii

Perioada de incubatie este cuprinsa între una si trei saptamâni.

Avortul poate sa fie precedat cu câteva zile si urmat timp de alte câteva zile de eliminarea unor secretii vaginale. Avortul campilobacterian la ovine apare în jumatatea a doua a gestatiei, cu o frecventa mai mare în luna a patra de gestatie.

Avortul decurge de regula usor, fara retentie placentara si fara complicatii care sa compromita functia de reproducie a ovinelor. Uneori este urmat de infectii ale mucoasei uterine (endometrite) sau chiar de moartea animalului, dar astfel de cazuri sunt foarte rare.

La ovinele care au avortat, gestatia si fatarile urmatoare decurg de regula normal, deoarece animalele devin imune la infectia cu *C. fetus* subspecia *fetus* pentru o perioada de cel putin doi ani.

Tabloul morfopatologic

În cazul în care oile care avorteaza, se poate întâmpla ca acestora sa le survina moartea. Desi acest lucru este rareori întâlnit, este bine de stiut ca ovinele moarte din cauza acestei boli prezinta leziuni de metrita acuta, cu infiltratii si necroze ale peretelui uterin, uneori chiar cu perforatii si peritonite. Placenta este edematiata si congestionata.

Fetusul prezinta edemul tesutului conjunctiv subcutan si lichide serosanguinolente în cavitatile seroase. În ficat, în special la mieii care traiesc doar câteva zile, sunt prezente focare necrotice mici sau cu diametrul de pâna la 2-3 cm, bine delimitate de tesutul din jur, leziunea fiind considerata caracteristica.

Diagnosticul

Leziunile anatomoclinice si datele epidemiologice permit doar suspiciunea de boala. Confirmarea diagnosticului se face prin examen de laborator. Ca si probe pentru examenul de laborator se trimit avortoni si portiuni din placenta. În laborator se executa frotiuri din stomacul, din ficatul, din vezica biliara sau din intestinul avortonilor, precum si din cotiledoanele placentare. Frotiurile se coloreaza prin metoda Gram.

Cu ajutorul examenului bacteriologic se va face diagnostic diferential fata de alte avorturi bacteriene, precum sunt Chlamydia, Salmonella sau Listeria.

Profilaxie si combatere

Profilaxia generala se realizeaza prin asigurarea unor conditii optime de întretinere si de alimentatie si prin evitarea contactului cu turmele contaminate.

Daca în turma apar avorturi, combaterea se realizeaza aplicând urmatoarele masuri:

- se izoleaza ovinele care au avortat si se trateaza cu antibiotice administrate în furaje sau în apa si in trauterin;
- se distrug avortonii, placentele si lichidele fetale;
- se administreaza preventiv, la toate ovinele gestante, antibiotice în furaje sau în apa;

- se iau masuri pentru înlaturarea factorilor stresanti, presupusi a fi cauza aparitiei bolii.

Articol publicat în revista Ferma nr. 2(69)/2009

Viorel Herman